

Votre Programme Matmidim – Chiour BETH

Semaine du 19 au 23 novembre 2023

Souguia n°110

ת"סד

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

Nerot Shabbat

- Condensé des Dinim de l'invité -

Pour la Refoua Chelema de

Haim Dan Patrick ben David, Esther bat Rakheli et Rakhel bat Rivka

Pour la Hatslaha des soldats de Tsahal, la guérison des malades, le retour des otages et la protection de tous les Bnei Israël

Tephila avant le Limoud

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁלֹא יֵאָרַע דְּבַר תְּקֵלָה עַל יָדֵי, וְלֹא אֶכְשַׁל בְּדַבַּר הַלְכָה, וְיִשְׁמְחוּ בִּי חֲבֵרֵי, שְׁלֹא אֵמַר עַל טָמֵא טְהוֹר וְלֹא עַל טְהוֹר טָמֵא, וְלֹא עַל מִתָּר אָסוּר וְלֹא עַל אָסוּר מִתָּר, וְלֹא יִכְשְׁלוּ חֲבֵרֵי בְּדַבַּר הַלְכָה וְאִשְׁמַח בָּהֶם. כִּי יִי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי וְדַעַת וְתְבוּנָה. גַּל עֵינַי וְאִבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ

Tephila après le Limoud

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁשִׁמְתָּ חֻלְקֵי מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ. וְלֹא שִׁמְתָּ חֻלְקֵי מִיּוֹשְׁבֵי קְרֵנוֹת. שְׂאֲנִי מְשֻׁכִּים וְהֵם מְשֻׁכִּימִים. אֲנִי מְשֻׁכִּים לְדַבְרֵי תוֹרָה וְהֵם מְשֻׁכִּימִים לְדַבְרֵי בְטִלִּים. אֲנִי עֲמַל וְהֵם עֲמַלִּים. אֲנִי עֲמַל וּמִקְבֵּל שְׂכָר וְהֵם עֲמַלִּים וְאֵינָם מְקַבְּלִים שְׂכָר. אֲנִי רָץ וְהֵם רָצִים. אֲנִי רָץ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְהֵם רָצִים לְבָאָר שְׁחַת. שְׁנֵאָמַר וְאִתָּה אֱלֹהִים תּוֹרְדִם לְבָאָר שְׁחַת. אֲנִשִּׁי דְמִים וּמְרָמָה לֹא יִחְצוּ יְמֵיהֶם, וְאֲנִי אֶבְטַח בְּךָ

Après avoir étudié les fondements de l'allumage des Nerot pour une famille et l'invité, cette semaine nous passons en revue les principaux Dinim sur ce sujet, développés par le Orh'ot Shabbat.

Le Orh'ot Shabbat est une série de quatre tomes dédiée aux Dinim de Shabbat, écrite à notre époque conjointement par le Rav Shalom Yossef Galbert (auteur du Nétivot Shalom) et le Rav Itsh'ak Mordekhai Roubin (auteur du Marei Cohen, Av Beit Din chez Rav Nissim Karlits, et Rav Kehila à Har Nof, Jerusalem).

L'ouvrage a reçu l'approbation du Ran Nissim Karelitz et du Rav Shmouel Vozner. Il est rapidement devenu une référence reconnue et très consultée sur Shabbat, aux côtés du Chmirat Shabbat Kéhilkhata, particulièrement pour les Dinim de Shabbat appliqués aux questions actuelles.

Bon Limoud sur Matmidim !

Programme du dimanche

1. Si les parents passent Shabbat à l'extérieur, les enfants peuvent-ils les acquitter en allumant à la maison ?

קבו. איש ואשה שאינם בביתם, ובניהם [או בנותיהם] נשארים בבית ומדליקים שם נרות, הדלקת הבנים או הבנות פוטרת את הוריהם מחובת הגוף שלהם רע"ד. [וראה הערה רע"ה].

ובאופן שהבנים הנשארים בבית סועדים את סעודת ליל השבת במקום אחר ולא בביתם, אם הם מדליקים נרות בביתם בברכה כדי שכאשר יחזרו לביתם לא יכשלו בעץ ואבן [וה"ה אם מדליקים בברכה את הנרות ביחד עם אור החשמל], עיין לעיל הערה רע"א דמסתבר שגם הדלקה זו פוטרת את הוריהם מחובת הגוף, דאף שעיקרה באה כדי שלא יכשלו בעץ ואבן מ"מ מתקיימת בהדלקתם גם חובת הגוף שלהם וממילא נפטרים גם הוריהם מדין מדליקין עלי בגו ביתאי. ובאופן שאין הבנים הנשארים בבית מדליקים נרות אלא רק את אור החשמל ויוצאים ידי חובתם בהדלקת נרות בעל הבית שעמו הם סועדים [א"נ אם משתתפים אתו בפריטי, עיין לקמן סעיף קל"א] אפשר שאין ההורים יוצאים ידי חובתם בהדלקה זו, אף אם הבנים הדליקו את אור החשמל בבית לשם קיום מצות נר שבת, ובפרט שבמקומות רבים אור החשמל המצוי כהיום אין בו נורת להט אלא אור שאינו נחשב כאש וכגון נורת לד, עיין לעיל סעיף כ"ה, וכ"ש שאם החשמל לא הודלק לכבוד השבת אלא נשאר דלוק מבעוד יום שאין ההורים יוצאים יד"ח בהדלקה זו.

2. Le mari passe Shabbat dans un pays étranger où le fuseau horaire est en décalage

קבו. כאשר הבעל נמצא במדינה אחרת באופן שבזמן שאשתו מדליקה את נרות השבת בביתם עדיין לא הגיע זמן ההדלקה במדינה בו הוא נמצא, אף על פי כן יוצא הוא ידי חובת הגוף בהדלקת אשתו, והוא הדין במקרה הפוך שהבעל נמצא במדינה שבה נכנסת השבת קודם הזמן שהאשה מדליקה בביתה, גם באופן זה יוצא הוא בהדלקתה. דין זה נאמר גם כאשר האשה אינה בבית והאיש מדליק בבית ופותר אותה, וכן במקרה שאחד הבנים או הבנות אינו בבית שהדלקת ההורים פותרתו רע"ד. ובטעם הדין ראה הערה רע"ה, וראה עוד בהערה שיש המחמירים בזה.

רעו. הנה עיקר דין דמדליקין עלי בגו ביתאי יש בו חידוש, שאף שהאדם אינו נהנה כלל מהנר הנמצא בביתו, מ"מ הדלקת הנרות הנעשית בביתו פוטרתו מחובת הגוף של המצוה הואיל והוא חלק מבני הבית והוא נטפל להדלקה הנעשית בבית למרות שאינו נמצא בו כלל, ומעתה מסתבר דכשם שאין משמעות למקום בו הוא נמצא, וההדלקה הנעשית בביתו פוטרתו, כמו כן אין משמעות לזמן בו הוא נמצא, ובכל שעה הוא טפל להדלקה הנעשית בביתו, בין אם עדיין לא הגיע זמן ההדלקה במקום בו הוא נמצא ובין אם כבר עבר זמן ההדלקה במקום בו הוא נמצא. וכן כתב בפשיטות הגרש"ז אויערבאך זצ"ל בשו"ת מנחת שלמה ח"ב סי' נ"ו אות ב' ד"ה ומ"מ, וכן דעת הגר"נ קרליץ זצ"ל, עיין ספר חוט שני פרק פ"ג אות ח'. ובספר שבות יצחק פרק י"ג אות א' [ד'] כתב בשם הגר"ש אלישיב זצ"ל דאם במקומו של האדם עדיין לא הגיע זמן ההדלקה אין הוא יוצא בהדלקה הנעשית בביתו.

Programme du lundi

3. L'épouse qui passe Shabbat à l'extérieur acquitte t-elle son mari ?

אף שנתבאר לעיל שהדלקת האשה בבית פוטרת את האיש הנמצא מחוץ לבית מחובת הגוף שלו, וכן הדלקת האיש בביתו פוטרת את אשתו הנמצאת מחוץ לביתם, וכמו שאמרו "מדליקין עלי בגו ביתאי", היינו דוקא כאשר ההדלקה נעשית בביתם, אבל הדלקת אשה הנמצאת מחוץ לביתה אינה פוטרת את בעלה או בני ביתה שאינם נמצאים עמה, בין אם הם בביתם ובין אם הם מחוץ לביתם במקום אחר, והטעם משום דדין זה של מדליקין עלי בגו ביתאי נאמר רק כאשר ההדלקה נעשית במקום הקביעות של המשפחה, דאז אנו רואים את ההדלקה הנעשית שם כמתייחסת לכל בני הבית, אף לאלו שאינם בבית. אבל אשה שנמצאת מחוץ לביתה ומדליקה שם נרות, אין הדלקתה מתייחסת אלא לעצמה ולא לשאר בני הבית שאינם עמה, דאין שאר בני הבית נטפלים להדלקתה הנעשית שלא במקום הקביעות של בני הבית רע"ה. ואמנם בני משפחה שנמצאים יחד במקום אחר שלא בביתם, הדלקת האשה פוטרתם.

קבת. אשה הנמצאת מחוץ לביתה אין הדלקתה פוטרת את בעלה ובני ביתה שאינם נמצאים עמה, בין אם הם מחוץ לביתם ובין אם הם נשארו בבית, והם חייבים בהדלקת נרות^{רעט}. ואדרבה באופן שבעלה [או אחד מבני הבית] מדליקים בביתם הרי שמן הדין היא פטורה מחובת הגוף כיון שהיא נטפלת להדלקה שלהם^{רפ}.

אשה זו הנמצאת מחוץ לביתה ואינה רוצה לצאת ידי חובה בהדלקה הנעשית בביתה אלא רוצה להדליק בעצמה במקום שבו היא נמצאת, יכולה לכוין שלא לצאת ידי חובה בהדלקה שבביתה [כמבואר להלן הערה רצ"ד].

וממילא היא מתחייבת בהדלקה במקום בו היא נמצאת. ובאופן זה שהיא מכוונת שלא לצאת בהדלקה הנעשית בביתה, תהדר להדליק את הנרות קודם הזמן שבעלה מדליק את הנרות בביתם^{רפא}.

רעח. דלא מצינו דין מדליקין עליה בגו ביתאי אלא כשההדלקה נעשית במקום הקביעות, כן נקט הגרי"ש אלישיב זצ"ל [מובא בספר שבות יצחק פי"ג אות א' ג'], וציין שם לספר לקט יושר שכתב כעין זה לענין נר חנוכה, עיין להלן בסמוך הערה רפ"ב, וכן נקט הגר"נ קרליץ זצ"ל עיין בספר חוט שני פרק פ"ג אות ח'. ועיין להלן הערה רפ"ו.

רפא. עיין להלן סו"ס קלא והערה רצ"ד שהובאו דברי המשנ"ב בהלכות חנוכה שנקט דאף שמן הדין מהניא כוונתה שלא לצאת ידי חובתה בהדלקת בעלה בביתם, מ"מ טוב להדר להדליק את הנרות קודם ההדלקה הנעשית בבית, לחוש לשיטת הפר"ח דלא מהני כוונה שלא לצאת להתנתק מהדלקת בני הבית.

Programme du mardi

4. Le mari et l'épouse passent Shabbat dans deux endroits séparés, l'un peut-il acquitter l'autre ?

קכט. איש ואשה שאינם בביתם וכל אחד מהם שובת במקום אחר, אין הדלקת האחד פוטרת את השני, כיון שאינם נמצאים במקום קביעותם^{רפב}, וגם

אינם פוטרים את בני הבית שנשארו בביתם והם חייבים בהדלקה. ואדרבה הדלקת בני הבית בביתם פוטרת מחובת הגוף הן את האיש והן את האשה^{רפג}.

רפב. דין זה של איש ואשה שאינם בביתם וכל אחד שובת במקום אחר שאין אחד מהם פוטר את חברו, לא נתבאר לגבי הדלקת נר שבת אך מצינו כן לענין נר חנוכה, ומסתבר שיש ללמוד מזה לדיני נר שבת. עיין בספר לקט יושר [לתלמידו של בעל תרומת הדשן שמביא הוראות והנהגות מרבין] עמ' 152 לענין נר חנוכה וז"ל איש ואשתו חייבים בנר חנוכה כגון שאין להם בית מיוחד ואין שניהם יחד עכ"ל, והיינו דכל אחד מהם חייב בהדלקה ולא אמרינן בזה דהדלקת האיש פוטרת את אשתו, דאף שכאשר שניהם נמצאים יחד אמרינן שהדלקתו פוטרת אותה משום דאשתו כגופו, אף ששאר בני הבית מדליקים מדין מהדרין, היינו דוקא שם שמעיקר הדין נר אחד פוטר את בני הבית, דנר איש וביתו, אלא שהמהדרין מדליקים כל אחד נר בפני עצמו, ולענין זה אנו אומרים שאשתו כגופו וחוזר בה הדין הכללי של נר איש וביתו דהיינו שהדלקה של האחד פוטרת את האחר [ולו יצוייר שמאיזו סיבה קשה מאד לבעל להדליק את הנרות תדליק אשתו עבור שניהם, כיון שהם כחד גופא], אבל כאשר האיש והאשה אינם בביתם ואינם נמצאים יחד, נתפרדה החבילה ואינם נחשבים עתה כבני בית אחד לענין "נר איש וביתו", וממילא על כל אחד מהם מוטלת חובת הגוף להדליק נר חנוכה, ובכה"ג לא מצינו דסברת אשתו כגופו תפטור אותה מחובת ההדלקה שהרי אינם מצורפים יחד [עיין בקובץ מבית לוי ח"י עמ' כ"ב ובספר שלמי תודה חנוכה סי' י"ט, וצ"ע].

Programme du mercredi

5. Comment définir si une personne est considérée comme un invité ou comme un membre de la maison ?

קלא. אורח הסועד על שולחן בעל הבית בליל שבת ואין מדליקים עליו בביתו, נחלקו האחרונים בדינו:

[א]. יש שכתבו שהוא נחשב כאחד מבני הבית והדלקת בעל הבית פוטרתו מחובת הגוף של מצות נר שבת, אף שאין הוא סמוך על שולחן בעל הבית בקביעות^{רצב}, ולכן אם החדר שבו הוא לן מואר אפילו מעט

שאינו בו חשש שיכשל בעץ ואבן הרי הוא פטור מהדלקה. ויוצא האורח ידי חובתו בהדלקה זו, אף שבעל הבית לא ידע דין זה ולא כיון עליו בהדלקה.

[ב]. ויש שכתבו שאין הוא נחשב כאחד מבני הבית וחייב הוא להדליק נר שבת בפני עצמו, או להשתתף עם בעל הבית בפרוטה [כדלהלן סעיף קל"ח] כדי לצאת ידי חובת הגוף של הדלקת נר שבת^{רצב}.

ולענין המנהג למעשה - נהגו בכל הדורות שכאשר מתארחת משפחה אצל בעל הבית וכגון בנים נשואים המתארחים בבית הוריהם, מדליקות הנשים האורחות נרות שבת בכרכה^{רצב}. ומאידך כאשר בחור או בחורה מתארחים

והמנהג למעשה שהבת הנשואה מדליקה בפני עצמה, כמבואר הטעם לעיל בהערה רצ"ד.
וכן הדין בהורים מבוגרים הבאים לשהות בבית ילדיהם לפרק זמן של כמה שבועות או חודשים.

רצב. כן מבואר מדברי הגר"ז סו"ס ט' וז"ל במה דברים אמורים [שצריך אורח להשתתף בפריטי עם בעה"ב] כשאוכל שם משלו, אבל אם הוא סמוך על שולחן בעל הבית נעשה כבני ביתו של בעל הבית ויוצא בנרו של בעל הבית, דאין צריך להשתתף עמו כלל עכ"ל, וכעין זה בגר"ז שם סעיף ט"ו. ומבואר מדבריו דכשאין האורח סועד משלו אלא משל בעל הבית [כפי המקובל כהיום] פטור הוא מהדלקה, ולא חילק הגר"ז בין אם האורח סמוך על שולחן בעל הבית בקביעות או שאינו סמוך, וכן הוא בספר מנחת שבת כלל ע"ה הערה כ"ט. וכ"כ בשו"ת מנחת יצחק ח"י סי' כ' אות א', וכן נקט לדינא הגרש"ז אויערבאך זצ"ל [הובאו דבריו בספר שש"כ פרק מ"ה הערה ל"ב]. ואף שהמשנ"ב ס"ק ל"ג ציין לסי' תרע"ז, ושם איירי באורח הסמוך על שולחן בעל הבית בקביעות, י"ל דציין רק לעיקר דברי המהרש"ל והמג"א המובאים שם שהבחורים שאינם סמוכים על שולחן בעל הבית חייבים בנר חנוכה והסמוכים על שולחנו פטורים, אך לא נתפרש בדבריו אם לענין נר שבת בעינין סמוכים על שולחן בעל הבית בקביעות, וטעם החילוק בין הדלקת נר שבת לנר חנוכה נתבאר לעיל הערה ר"צ.

ומסתבר שלדעת הגר"ז די בזה שהאורח סמוך על שולחן בעל הבית לסעודת ליל השבת אף שאינו לן שם, שהרי עיקר הדלקת הנרות נועדה להאיר את מקום הסעודה ושלא יכשל בעץ ואבן בבואו ובצאתו.
רצג. כן מבואר בספר זכרו תורת משה [לבעל החיי אדם] סי' ב' ובספר תורת שבת ס"ק י"ג. וכן דעת הגר"ש אלישיב זצ"ל [מובא בספר שבות יצחק פי"ד אות א' ד'] וכ"ה בספר חוט שני פרק פ"ג אות ח'.
רצד. והיינו לדעת הרמ"א ס"ח שמברכים על תוספת אורה. [גם נשים אלמנות וגרושות המתארחות בבית אחר נוהגות להדליק נרות בפני עצמן, וכן נוהגים גם אלמנים וגרושים].

Programme du jeudi

6. Peut-on avoir la Kavana de ne pas s'acquitter de la Brakha de son épouse afin de pouvoir accomplir la Mitsva soi-même ?

אורח המכוין שלא לצאת בהדלקת בעל הבית - הנה לפי דעת הגר"ז הנ"ל המוכח לעיל בהערה רצ"ב שלענין נר שבת מי שסועד על שולחן בעל הבית נחשב כאחד מבני הבית ויוצא יד"ח בהדלקת בעה"ב, צריך ליישב את המנהג שכל הנשים המתארחות מדליקות ומברכות, והרי הן פטורות מהדלקה, ולמה אין זו ברכה לבטלה [ובאמת הגר"ז גופיה בסט"ו כתב דא"א לנשים המתארחות לברך באותו החדר שבו הדליקה בעלת הבית, ועיי"ש ובקו"א ס"ק ה' מה שהאריך לגבי הדלקה של אורחת בחדר אחר שיש בו חיוב הדלקה], ואפשר דמתוך שכל הנשים הורגלו להדליק בעצמן נרות שבת והן מקפידות על זה מאד הרי הן כמתכוונות שלא לצאת ידי חובתן בהדלקת בעלת הבית. המכוין שלא לצאת בהדלקת נר חנוכה שאשתו מדליקה בביתו - מצינו סברא זו שאפשר לכוין שלא לצאת בהדלקת מי שהדלקתו פוטרתו בפוסקים בסי' תרע"ז לענין נר חנוכה, דהנה כתב הרמ"א סי' תרע"ז ס"ג דאדם הנמצא כימי החנוכה מחוץ לביתו ואשתו מדליקה בביתו רשאי להחמיר על עצמו ולהדליק נרות בכרכה במקום שבו הוא נמצא, ומקורו מדברי תרומת הדשן סי' ק"א ושו"ת מהרי"ל סי' קמ"ה, והמעייין בדבריהם יראה שכל אחד מהם כתב טעם אחר לדין זה, בתרומת הדשן כתב דהטעם הוא משום דין "מהדרין" הנאמר בנר חנוכה, דכשם שהמהדרין מדליקין נר לכל אחד ואחד, כן יכול הבעל להדליק נר נוסף על הנר שהדליקה אשתו, ואף שבעלמא כשהבעל ואשתו נמצאים במקום אחד אין כל אחד מהם מדליק בפני עצמו מדין מהדרין, דאמרינן בזה דאשתו כגופו, מ"מ כאשר אינם נמצאים יחד ס"ל לתרה"ד דרשאים לעשות כן.

והמהרי"ל כתב דהטעם להא דרשאי הבעל להדליק נר בפני עצמו ולברך הוא משום שהבעל מכוין שלא לצאת בהדלקת אשתו [והא דלא חשש לברכה שאינה צריכה, היינו מפני החשד כדמשמע שם בתו"ד]. ולא הזכיר מהרי"ל בתוך דבריו כלל את הטעם שכתב בתרומת הדשן שהוא מדין מהדרין. והובאו דברי התרומת הדשן והמהרי"ל בדרכי משה ובמג"א שם ס"ק ט' ובביאור הגר"א שם ס"ק ד'. והלבוש והא"ר וכן המשנ"ב ס"ק ט"ו העתיקו רק את סברת מהרי"ל דהאדם שאינו בביתו ואשתו מדליקה בביתו יכול לכוין שלא לצאת יד"ח בהדלקת אשתו ולהדליק נר חנוכה בכרכה במקום שבו הוא נמצא.

ביאור דברי שו"ת מהרש"ל - וכן מתבאר גם מדברי שו"ת מהרש"ל סי' פ"ה, עיין שם שכתב כמה הלכות בדין אדם שאינו נמצא בביתו בזמן הדלקת נר חנוכה: [א]. אדם שלא היה בביתו בתחילת זמן הדלקת נר חנוכה, ולא ידע שאשתו מדליקה, וכשבא לביתו מצא שאשתו כבר הדליקה את הנרות, יכול להדליק עתה את הנרות בכרכה, משום שלא היתה דעתו לצאת בהדלקת אשתו. [ב]. אדם הנמצא במקום אחר ואינו יודע אם אשתו מדליקה עליו בביתו, יכול להדליק בכרכה במקום בו הוא נמצא. [ג]. אדם הנמצא מחוץ לביתו ויודע בודאות שאשתו מדליקה עליו בביתו, לאו כל כמיניה לכיין שלא לצאת בהדלקת אשתו. ולכאורה הדברים צ"ע, דאי נימא דסוכר מהרש"ל דאין אדם יכול לכיין שלא לצאת בהדלקת אשתו כדמשמע בדין ג' הנ"ל, א"כ איך כתב בדין הראשון שאם איחר להגיע ולא ידע שאשתו מדליקה עבורו יכול הוא להדליק בכרכה, והרי כבר יצא ידי חובתו בהדלקתה ומה בכך שלא ידע שהדליקה עבורו [וכן הקשה בעולת שבת סי' תרע"ז ס"ק א'], וכן קשה הדין השני דאם אינו יודע אם אשתו מדליקה עבורו יכול הוא להדליק ולברך, ולמה אין זו ספק ברכה לבטלה. ומוכח מזה דמה שכתב המהרש"ל שכאשר יודע שאשתו מדליקה עבורו לאו כל כמיניה לכיין שלא לצאת בהדלקתה, אין הכוונה בזה שאינו יכול לנתק את עצמו מהדלקתה, אלא דאין לעשות כן, דכיון שמבואר בגמ' שהדלקת אשתו פוטרנו אין זה נכון לכיין שלא לצאת בהדלקתה ולהכניס עצמו לברכה שאינה צריכה, ולכן כאשר הוא מסופק אם אשתו

מדליקה בביתו, ס"ל למהרש"ל שרשאי לכיין שלא לצאת בהדלקתה, דכל כה"ג לא מיקרי מכניס עצמו לחשש ברכה שאינה צריכה, שהרי אינו יודע אם אשתו מדליקה עליו, וכן בדין הראשון באדם שאיחר לביתו ולא ידע שאשתו הדליקה עבורו, כיון שאדם זה התכוין להדליק את הנרות כשיבוא לביתו ולא ידע שאשתו הדליקה עבורו, כיון שאדם בהדלקת אשתו אלא בהדלקת עצמו. ונמצא שגם המהרש"ל סובר בעיקר הדין כמהרי"ל שיכול אדם להתנתק מהדלקת אשתו, אלא שאין לעשות זאת ללא צורך משום חשש ברכה שאינה צריכה. ומה שהביא המשנ"ב שם ס"ק ט"ז שהב"י אינו סוכר כפסק הרמ"א הנ"ל שרשאי אדם שאינו בביתו להדליק נרות בעצמו, המעיין בדברי הב"י יראה שהביא רק את דברי תרומת הדשן הנ"ל [שכתב שיכול הבעל להדליק מדין מהדרין] ועליהם כתב דאין לסמוך על זה לברך ברכה שאינה צריכה, ולא התייחס הב"י כלל לסברת המהרי"ל [ועיין בכנה"ג סי' תרע"ז בהגהת ב"י מש"כ בזה, ומה שכתב על דבריו הברכ"י סו"ס תרע"ז]. ורק הפר"ח סי' תרע"ז סו"ס ק' א' וסו"ס ק' ג' כתב שאין אדם יכול להתנתק מהדלקת אשתו, והמשנ"ב ס"ק ט"ז פסק לעיקר כדעת הרמ"א שיכול לברך על הדלקתו אף שאשתו מדליקה בביתו, אלא שהוסיף שטוב יותר להדר לשמוע הברכות מפי אחר או יראה לשער להדליק נרותיו ולברך עליהן זמן מה קודם שמדלקת אשתו בביתו, לחוש לשיטת הפר"ח הסובר שאין אדם יכול להתנתק מהדלקת אשתו, ואם היא כבר הדליקה את הנרות בביתו תהא ברכתו ברכה לבטלה לדעת הפר"ח. ונמצא שדעת רוב הפוסקים שיכול אדם לכיין שלא לצאת בהדלקת נר חנוכה שמדליקה אשתו בביתו.

Liste des 110 Souguiot étudiées sur Matmidim

Souguiot de Brah'ot			Souguiot sur les H'aguim
1. Birkot Hatorah 2. Choméa Kéoné 3. Arévout 4. Kavana dans le Chema 5. Position pour le Chema 6. Méah Brah'ot 7. Amen Yetoma 9. Les quantités pour les Brah'ot 10. Les Brah'ot de consommation 11. Brah'a Chééina Tsrih'a 12. Ikar Vétafel 13. Méein Chaloch	14. Brah'a sur un interdit 15. Anigrone 17. Birkat Haguefen 18. Natei Inchei 19. Birkat Haréah' 22. Les jus 23. Trima 24. Pat Kisnin (1) 25. Pat Kisnin (2) 26. Les Apéritifs 27-31 Zimoun 32. Tefilat Haderekh	33 -34. Birkat Hagomel 38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit 39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli 40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot 41. Hatov Véhamétiv sur le vin 42. Cheva Brah'ot (1) 43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot 46. Birkat Halevanah 47-49. H'azarat Hachats'	Hanouka 8. Emplacement de la Hanoukia 44. Ner Ich oubeto 45. Ner Ich oubeto (2) Pourim 16. Michloah' Manot et Matanot Laevyonim 85. Zakhor et Méh'iyat Amalek Pessсах 20. Biour H'amets 58. Bedika des miettes 86. 87. 88. Vente du Hamets
Souguiot générales			Sefirat Haomer 21. Un seul grand compte 89. 90. Un enfant qui devient adulte au milieu de la Sfira
37. Bal Tossif 50. Tokh Kédé Dibour 51-52. Ein Chaliah' Lidvar Avera 53. Mitsva bo yoter Mibichlouh'o	54. Mitsvot lav lihanot nitanou 55-56. Mitsvat Assei Chehazman grama 57. Zerizim makdimim lemitsvot	71. 72. Haossek Bamitsva Patour Minhamitsva 89. 90. Les actions de l'enfant	Ben Hametsarim 100. 3ème Beit Hamikdash
Chabbat – Melekhet Mah'chevet		Chabbat – Les Derabanan	Roch Hachana 35. Les trois Livres 101 - 103. Tkiot Choffar
59. 60. 61. Mit'assek 62. 63. 64. Davar Chééno Mitkaven 65. à 68. Psik Récheh	75 à 79. Grama 80. Chinouy 69. 70. Melakha chééina tsrikha légoufah	91 à 95. Réhitsa BéChabbat VéYom Tov 107 – 110. Nerot Shabbat	Soukot 36. Mitstaer 104 - 106. Ma'amid
Hachkafa- pensée juive	Even Haezer	Yorei Dé'ah	
81 à 84. Tsaar Baalei Haim	96 à 99. Yih'oud	73. 74. Maaser sur les gains	